

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “การจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่” ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาในเรื่องดังต่อไปนี้ คือ

1. เพื่อศึกษาการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเทศบาลนครเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาผลของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่

การศึกษาถึงวัตถุประสงค์ดังกล่าวผู้ศึกษาได้ใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง การสังเกตการณ์ และได้ทำการวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย การกระจายแบบร้อยละ การแจกแจงความถี่ และการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล ซึ่งสามารถแสดงผลการศึกษาดังต่อไปนี้

ผลการศึกษาผู้ศึกษาขอเสนอเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 การจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่

ตอนที่ 3 ผลของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

เทศบาลนครเชียงใหม่เป็นหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่รับผิดชอบ 40 ตารางกิโลเมตร และแบ่งการปกครองออกเป็น 4 แขวง ได้แก่ แขวงนครพิงค์ มีพื้นที่ 11.7 ตารางกิโลเมตร แขวงกาวิละ มีพื้นที่ 11.4 ตารางกิโลเมตร แขวงเมืองราย มีพื้นที่ 7.7 ตารางกิโลเมตร และแขวงศรีวิชัย มีพื้นที่ 9.2 ตารางกิโลเมตร (สำนักงานช่าง เทศบาลนครเชียงใหม่, 2547)

ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ปีพ.ศ. 2546 มีจำนวน 157,704 คน ซึ่งเป็นประชากรชาย จำนวน 74,053 คน และประชากรหญิง จำนวน 83,651 คน มีความหนาแน่น 3,990 คน ต่อตารางเมตร จำนวนบ้านเรือนรวมทั้งสิ้น 68,577 หลัง พื้นที่ที่มีจำนวน

ประชากรอยู่มากที่สุดคือ แขวง กาวิละ มีจำนวนประชากร 40,318 คน ซึ่งเป็นจำนวนประชากรชาย จำนวน 19,368 คน และประชากรหญิง จำนวน 20,950 คน รองลงมาได้แก่ แขวงศรีวิชัย มีประชากรจำนวน 40,072 คน เป็นประชากรชาย จำนวน 17,629 คน และประชากรหญิง จำนวน 22,443 คน แขวงนครพิงค์ มีประชากรจำนวน 39,419 คน เป็นประชากรชาย จำนวน 19,165 คน และประชากรหญิง จำนวน 20,254 คน และแขวงเมืองราย มีประชากรจำนวน 37,859 คน เป็นประชากรชาย จำนวน 17,891 คน และประชากรหญิง จำนวน 20,004 คน (สำนักทะเบียนท้องถิ่น เทศบาลนครเชียงใหม่, 2547)

ข้อมูลด้านขยะมูลฝอย

คุณสมบัติและปริมาณขยะในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ (สำนักงานช่าง เทศบาลนครเชียงใหม่, 2547)

ลักษณะทางกายภาพของมูลฝอยในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ จากการศึกษาพบว่า มีลักษณะดังนี้

ความหนาแน่นขณะขนส่ง	0.62	ตัน/ลูกบาศก์เมตร
ความเป็นกรด ต่าง	7.72	ตัน/ลูกบาศก์เมตร
มีองค์ประกอบของมูลฝอยดังนี้		
1. ความชื้น		53.45 %
2. สารเผาไหม้ได้		30.92 %
3. ปริมาณเถ้า		15.62 %

ส่วนประกอบของมูลฝอย

1. กระดาษและกล่อง	68 %
2. ผ้า เส้นใย ไบโตะ และไม้	12.20 %
3. เศษพืช	6.61 %
4. เศษเนื้อสัตว์ และเศษกระดูก	3.40 %
5. พง และเถ้า	3.20 %
6. โลหะ	1.10 %
7. ขางและ พลาสติก	0.40 %
8. แก้ว กระเบื้อง อิฐ	0.20 %
9. วัตถุมีขนาดเล็กกว่า 24 มม.	0.10 %
10. วัตถุอื่นๆ	6.50 %

เทศบาลนครเชียงใหม่มีขยะเกิดขึ้นเฉลี่ยประมาณ 250 ตันต่อวัน คิดเป็นอัตราการทิ้งขยะประมาณ 0.8 กิโลกรัม/คน/วัน ซึ่งมาจากแหล่งต่างๆ ดังนี้

บ้านเรือน	198	ตัน
ตลาด	27	ตัน
โรงแรม	12	ตัน
โรงพยาบาล	1.5	ตัน

การลดปริมาณบรรจุภัณฑ์เครื่องคืมที่ใช้แล้ว

ตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2544 หน่วยงานเทศบาลนครเชียงใหม่ได้กำหนดนโยบายการจัดการขยะมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิด ด้วยการส่งเสริมและรณรงค์ให้ประชาชนลดปริมาณขยะมูลฝอยและนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้น โดยจัดทำ “โครงการคัดแยกขยะมูลฝอยเพื่อรีไซเคิล” เป็นการสนับสนุนให้ชุมชนในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ตั้งธนาคารขยะมูลฝอยเพื่อรีไซเคิลรับฝากขยะมูลฝอย 4 ประเภท ได้แก่ กระดาษ ขวดแก้ว พลาสติก และโลหะจากผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนทุกครัวเรือน เพื่อนำมาจำหน่ายที่ตลาดกลาง ขยะรีไซเคิลที่เทศบาลนครเชียงใหม่ได้จัดตั้งขึ้น เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมกับหน่วยงานท้องถิ่นในการคัดแยกขยะมูลฝอย และนำกลับใช้ประโยชน์ใหม่ เป็นการสนับสนุนให้เกิดการสร้างธุรกิจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและสร้างรายได้ให้กับชุมชน นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างอาชีพเสริมให้กับชุมชนและลดปัญหาเกี่ยวกับขยะมูลฝอย ดังนั้น การจัดการขยะมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิดจะช่วยลดขั้นตอนการดำเนินงานของหน่วยงานเทศบาลนครเชียงใหม่อย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 3 ราคาบรรจุภัณฑ์เครื่องคืมที่ใช้แล้วโดยประมาณ

(บาท / กิโลกรัม)

ชนิดบรรจุภัณฑ์	ตามด้อยรับซื้อของเก่า	ร้านรับซื้อของเก่ารายย่อย	ร้านรับซื้อของเก่ารายใหญ่	โรงงานแปรรูป
แก้ว	0.70	0.80	0.90	1.40
พลาสติก	3	5	7	13
อลูมิเนียม	25	28	37	40

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละจำแนกตามข้อมูลทั่วไป

(N = 380)

ข้อมูลทั่วไป		ความถี่	ร้อยละ
เพศ	ชาย	127	33.40
	หญิง	253	66.60
	รวม	380	100.00
อายุ	ไม่เกิน 25 ปี	134	35.30
	26 - 35 ปี	153	40.30
	36 - 45 ปี	34	8.90
	46 - 55 ปี	39	10.30
	56 ปีขึ้นไป	20	5.30
	รวม	380	100.00
ระดับการศึกษา	ไม่เกินประถม	10	2.60
	ประถมศึกษา	20	6.60
	มัธยม/ปวช.	66	17.40
	อนุปริญญา/ปวส.	73	20.00
	ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	203	31.30
รวม	380	100.00	
ระยะเวลาที่อาศัย อยู่ในชุมชน	1 - 5 ปี	151	39.70
	6 - 10 ปี	54	14.20
	11 - 15 ปี	32	8.40
	16 - 20 ปี	24	6.30
	20 ปีขึ้นไป	119	53.42
	รวม	380	100.00
รายได้	ไม่เกิน 5,000 บาท	53	13.90
	5,001 - 10,000 บาท	195	51.30
	10,001 - 15,000 บาท	78	20.50
	15,000 บาทขึ้นไป	54	14.30
	รวม	380	100.00

จากตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนคร เชียงใหม่ จำแนกตามเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ซึ่งแบ่ง ออกเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 33.40 และเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 66.60 เนื่องจากจำนวน ประชากรหญิงมีมากกว่าประชากรชาย และเมื่อไม่พบกลุ่มตัวอย่างจากรายชื่อที่กำหนด ผู้ศึกษาได้ ใช้ตัวแทนจากครัวเรือน ซึ่งพบว่าส่วนใหญ่เป็นประชากรหญิง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุในช่วง 26 – 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.30 รองลงมา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุในช่วง 18 – 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.30 อายุในช่วง 46 – 55 ปี คิดเป็นร้อยละ 10.30 ถัดมา กลุ่มตัวอย่างมีอายุในช่วง 36 – 45 ปี และอายุในช่วง 56 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 8.90 และ 5.30 ตามลำดับ เนื่องจากช่วงระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลอยู่ในช่วงเวลาเย็น และวันหยุด ซึ่งประชากรกลุ่มวัยทำงานได้ใช้เวลาพักผ่อนกับครอบครัวและเป็นตัวแทนจาก ครัวเรือนที่ไม่พบตามรายชื่อที่ได้กำหนด

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่า คิดเป็นร้อยละ 53.40 รองลงมา พบว่า กลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับอนุปริญญาหรือ ปวส. คิดเป็นร้อยละ 20.00 ระดับ มัธยมศึกษา หรือ ปวช. คิดเป็นร้อยละ 17.40 ถัดมา กลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับประถมศึกษา และ ไม่เกินประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 6.60 และ 2.60 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 51.3 รองลงมา ได้แก่ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 - 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.5 สำหรับรายได้ เฉลี่ยต่อเดือน 15,000 บาทขึ้นไป และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 14.30 และ 13.90 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเข้าร่วมกิจกรรมทางด้านสิ่งแวดล้อมของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ สามารถแสดงผลวิเคราะห์ได้ดังนี้

ตารางที่ 5 การเข้าร่วมกิจกรรมทางด้านสิ่งแวดล้อมของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่

กิจกรรม	ความถี่ของการเข้าร่วมกิจกรรมทางด้านสิ่งแวดล้อม									
	ไม่เคย		นานๆ ครั้ง		บางครั้ง		บ่อยครั้ง		เป็นประจำ	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
การปลูกป่า	98	25.80	151	39.70	55	14.50	66	17.40	10	2.60
ประหยัดพลังงาน	82	21.60	64	16.80	120	31.60	89	23.40	25	6.60
คัดแยกมูลฝอย	101	26.60	109	28.70	92	24.20	63	16.60	15	3.90
อนุรักษ์แหล่งน้ำ	102	26.80	90	23.70	67	17.60	69	18.60	52	13.70

จากตารางที่ 5 การเข้าร่วมกิจกรรมทางด้านสิ่งแวดล้อมของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการเข้าร่วมกิจกรรมการปลูกป่าเป็นบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ 39.70 และ 25.80 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างมีการเข้าร่วมกิจกรรมการประหยัดพลังงานเป็นบางครั้ง และไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมการประหยัดพลังงาน คิดเป็นร้อยละ 31.6 และ 21.6 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมการคัดแยกมูลฝอยนานๆ ครั้ง และไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมการคัดแยกมูลฝอย คิดเป็นร้อยละ 28.70 และ 26.60 ตามลำดับ ขณะที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์แหล่งน้ำ คิดเป็นร้อยละ 26.80

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับขยะมูลฝอยของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ สามารถแสดงผลวิเคราะห์ได้ดังนี้

ตารางที่ 6 การรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับขยะมูลฝอยของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่

แหล่งข้อมูล	ความถี่ของการรับข้อมูลข่าวสาร									
	ไม่เคย		นานๆ ครั้ง		บางครั้ง		บ่อยครั้ง		เป็นประจำ	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
โทรทัศน์	5	1.30	89	23.40	96	25.30	138	36.30	52	13.70
วิทยุ	54	14.20	104	27.40	95	25.00	87	22.90	40	10.50
เทศบาลเชียงใหม่	102	26.80	107	28.20	78	20.50	64	16.80	29	7.60
หนังสือพิมพ์	95	25.00	114	30.00	95	25.00	72	18.90	4	1.10
สถาบันการศึกษา	80	21.10	86	22.60	136	35.80	55	14.50	23	6.10

จากตารางที่ 6 การรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับขยะมูลฝอยจากสื่อต่างๆ ในชีวิตประจำวันของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ พบว่า ความถี่ในการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับขยะมูลฝอยของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับขยะมูลฝอยเกี่ยวกับขยะมูลฝอยจากสื่อโทรทัศน์บ่อยครั้ง และเป็นบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ 36.03 และ 25.30 ตามลำดับ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสถาบันการศึกษา ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับขยะมูลฝอยเป็นบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.80 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับขยะมูลฝอยจากสื่อหนังสือพิมพ์ และวิทยุ ส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับขยะมูลฝอยนานๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.00 และ 27.40 ในส่วนการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับขยะมูลฝอยจากหน่วยงาน เทศบาลนครเชียงใหม่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับขยะมูลฝอยนานๆ ครั้ง และไม่เคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับขยะมูลฝอย คิดเป็นร้อยละ 26.80 และ 28.20 ตามลำดับ แม้ว่าหน่วยงานเทศบาลนครเชียงใหม่จะมีการณรงค์เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับขยะมูลฝอยอย่างต่อเนื่องก็ตาม แสดงให้เห็นว่า โทรทัศน์เป็นสื่อที่เข้าถึงประชาชนได้มากที่สุด และประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับขยะมูลฝอยมากกว่าสื่ออื่นๆ

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ สามารถแสดงผลวิเคราะห์ได้ดังนี้

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ที่มีต่อบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่ม

ความคิดเห็นที่มีต่อบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่ม	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. ทำให้มีความสะดวกสบายในการใช้	4.06	0.73	มาก
2. แสดงถึงความทันสมัย	3.44	1.07	มาก
3. แสดงถึงฐานะทางเศรษฐกิจ	3.03	1.05	ปานกลาง
4. มีความสะอาดและปลอดภัย	4.01	0.88	มาก
5. ช่วยรักษาคุณภาพของเครื่องดื่ม	4.02	0.85	มาก
6. ทำให้เกิดความต้องการบริโภค	3.76	0.82	มาก
7. ช่วยให้พกพาได้สะดวก	4.04	0.83	มาก
8. เป็นเครื่องมือบ่งชี้เครื่องดื่มประเภทต่างๆ	3.88	1.12	มาก
9. ทำให้ราคาสินค้าสูงขึ้น	3.96	1.25	มาก
10. ทำให้เพิ่มปริมาณขยะมูลฝอย	2.04	1.25	น้อย
11. ใช้ระยะเวลาในการสลายตัวยาวนาน	1.95	1.25	น้อย
12. ทำให้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการทำลาย	2.10	1.18	น้อย
รวม	3.36	1.16	ปานกลาง

จากตารางที่ 7 ความคิดเห็นของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ที่มีต่อบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่ม พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยต่อบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.95 ถึง 4.06 และมีค่าเฉลี่ยรวมเป็น 3.36 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ทำให้ทราบว่าประชาชนมีความเห็นด้วยในประเด็นของบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มทำให้มีความสะดวกสบายในการใช้ อยู่ในระดับมากที่สุด ในประเด็นของบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มแสดงถึงฐานะทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับปานกลางเพียงประเด็นเดียวเท่านั้นและประชาชนมีความเห็นด้วยในประเด็นของบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้ระยะเวลาในการสลายตัวยาวนานอยู่ในระดับน้อยที่สุด นอกจากนี้สามารถเรียงลำดับความคิดเห็นของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาล

นครเชียงใหม่ที่มีต่อบรรจุกณ์ท์เครื่องค้มจากมากไปหาน้อย ดังนี้ บรรจุกณ์ท์เครื่องค้มทำให้มีความสะดวกสบายในการใช้ บรรจุกณ์ท์เครื่องค้มช่วยให้พกพาได้สะดวก บรรจุกณ์ท์เครื่องค้มช่วยรักษาคุณภาพของเครื่องค้ม บรรจุกณ์ท์เครื่องค้มมีความสะอาดและปลอดภัย บรรจุกณ์ท์เครื่องค้มทำให้ราคาสินค้าสูงขึ้น บรรจุกณ์ท์เครื่องค้มเป็นเครื่องมือบ่งชี้เครื่องค้มประเภทต่างๆ บรรจุกณ์ท์เครื่องค้มทำให้เกิดความต้องการบริโภค บรรจุกณ์ท์เครื่องค้มแสดงถึงความทันสมัย บรรจุกณ์ท์เครื่องค้มแสดงถึงฐานะทางเศรษฐกิจ บรรจุกณ์ท์เครื่องค้ม ทำให้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการทำลาย บรรจุกณ์ท์เครื่องค้มทำให้เพิ่มปริมาณขยะมูลฝอย และบรรจุกณ์ท์เครื่องค้มที่ใช้ระยะเวลาในการสลายตัวยาวนาน

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการได้รับผลกระทบจากบรรจุกณ์ท์เครื่องค้มที่ใช้แล้วของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ สามารถแสดงผลวิเคราะห์ได้ดังนี้

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลกระทบที่ได้รับจากบรรจุกณ์ท์เครื่องค้มที่ใช้แล้ว

ผลกระทบที่ได้รับจากบรรจุกณ์ท์เครื่องค้มที่ใช้แล้ว	\bar{x}	S.D.	ระดับความรุนแรง
1. ปริมาณขยะมูลฝอยเพิ่มมากขึ้น	3.86	1.03	มาก
2. ถนนหนทางสกปรก	3.60	1.04	มาก
3. ท่อระบายน้ำอุดตัน	3.30	1.26	ปานกลาง
4. การสูญเสียทัศนียภาพ	3.56	1.06	มาก
5. บาดแผลจากเศษบรรจุกณ์ท์ที่มีคม	2.85	1.37	ปานกลาง
6. ค่าใช้จ่ายในการกำจัดขยะบรรจุกณ์ท์	3.47	1.27	มาก
7. แหล่งน้ำสกปรก	3.30	1.22	ปานกลาง
8. เปลืองเนื้อที่ในการเก็บรวบรวม	3.37	1.29	มาก
9. ทำให้คุณภาพของดินเสื่อมลง	3.12	1.29	ปานกลาง
10. ทำให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจ	3.16	1.22	ปานกลาง
รวม	3.36	1.21	ปานกลาง

จากตารางที่ 8 แสดงถึงผลกระทบที่ได้รับจากบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้ว พบว่าประชาชนได้รับผลกระทบจากบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้ว โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.85 ถึง 3.86 และมีค่าเฉลี่ยรวมเป็น 3.36 อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาลำดับผลกระทบที่ได้รับจากบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ในส่วนของประชาชน เรียงตามลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ คือ ปริมาณขยะมูลฝอยเพิ่มมากขึ้น ถนนหนทางสกปรก การสูญเสียทัศนียภาพ ค่าใช้จ่ายในการกำจัดขยะบรรจุภัณฑ์ เปลืองเนื้อที่ในการเก็บรวบรวม ท่อระบายน้ำอุดตัน แหล่งน้ำสกปรก ทำให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจ ทำให้คุณภาพของดินเสื่อมลงและการได้รับบาดเจ็บจากเศษบรรจุภัณฑ์ที่มีคม

ตอนที่ 2 การจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่

ในปัจจุบันประชาชนส่วนใหญ่มีการดำเนินชีวิตประจำวันที่เร่งรีบ และรวดเร็วเป็นผลให้บรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มเข้ามามีบทบาทต่ออำนาจการตัดสินใจของผู้บริโภค ซึ่งส่วนใหญ่มีความต้องการความสะดวกสบายในการบริโภค ทำให้เกิดการพัฒนารูปแบบบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มในรูปแบบที่แปลกใหม่อย่างต่อเนื่อง เพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภคที่มีอยู่อย่างไม่จำกัด

เชียงใหม่เป็นจังหวัดที่มีการเพิ่มขึ้นของประชากรอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากการขยายตัวของเมืองเพื่อรองรับความเติบโตทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศไทย การพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ได้ทำให้เกิดอัตราการผลิตขยะมูลฝอยโดยเฉลี่ยต่อบุคคลเพิ่มขึ้น ซึ่งส่วนหนึ่งเกิดจากการใช้บรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มประเภทต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริเวณที่มีประชากรอยู่รวมกันอย่างหนาแน่น ซึ่งบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วส่วนใหญ่จัดอยู่ในประเภทวัสดุที่ไม่สามารถย่อยสลายได้เอง หรือไม่สามารถย่อยสลายตามธรรมชาติได้ในระยะเวลาอันรวดเร็ว ดังนั้นหากไม่มีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพจะทำให้ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งระบบนิเวศไม่สามารถรองรับของเสียที่เกิดจากกระบวนการผลิตและการบริโภคของมนุษย์ได้

การจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ในส่วนของหน่วยงานเทศบาลนครเชียงใหม่

การจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วจัดอยู่ในการจัดการขยะมูลฝอย ภายในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ได้แบ่งการดำเนินงานออกเป็น 2 ส่วนคือ

1. การจัดการด้านการจัดเก็บขยะมูลฝอย

ปัจจุบันการจัดเก็บขยะของเทศบาลนครเชียงใหม่ จะแบ่งการเก็บขนเป็น 2 ส่วนด้วยกันคือ

ส่วนที่ 1 แขวงเมืองราย อยู่ภายใต้การดำเนินการเก็บขนของเทศบาลนครเชียงใหม่

ส่วนที่ 2 ประกอบไปด้วย แขวงนครพิงค์ แขวงศรีวิชัย และแขวงกาวิละ ซึ่งเทศบาลนครเชียงใหม่ ได้ว่าจ้างเอกชนเป็นผู้จัดเก็บขยะและส่งไปยังสถานีขนถ่ายขยะชั่วคราวบริเวณแขวงเมืองราย (บริเวณข้างสุสานบ้านเด่น ภายในพื้นที่แขวงกาวิละ) ค่าใช้จ่ายในการว่าจ้างเอกชนประมาณเดือน 2,900,000 บาท

2. การจัดการด้านการกำจัดมูลฝอย

ในการดำเนินการกำจัดมูลฝอยภายในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ เดิมอยู่ในความรับผิดชอบของงานรักษาความสะอาด กองอนามัยและสิ่งแวดล้อม ต่อมาเมื่อได้มีการจัดตั้งกองช่างสุขาภิบาล สำนักการช่างขึ้นเพื่อรองรับกับปัญหาการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล และการบำบัดน้ำเสีย การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ส่วนช่างสุขาภิบาล (กองช่างสุขาภิบาลเดิม) สำนักการช่างซึ่งในอดีตมีหน้าที่ดำเนินการฝังกลบขยะให้ถูกต้องตามหลักวิชาการที่เขตตำบลหนองหาร อำเภอสันทราย

ในปัจจุบันได้ทำการปิดบ่อขยะที่บ้านเกษตรใหม่แล้ว และเทศบาลนครเชียงใหม่ ได้ว่าจ้างเอกชนนำขยะไปฝังกลบที่ตำบลบ้านตาล อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีระยะทางประมาณ 115 กิโลเมตร และงานกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรับผิดชอบการตรวจสอบ การดำเนินงานของบริษัทเอกชนให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ

ปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลนครเชียงใหม่

จากการศึกษา พบว่า การจัดการขยะของเทศบาลนครเชียงใหม่ ประสบปัญหาในเรื่องสถานที่กำจัดขยะมาตลอด เนื่องจากไม่มีสถานที่กำจัดขยะอย่างถาวร ประชาชนที่อาศัยอยู่ใกล้เคียงกับพื้นที่กำจัดขยะได้มีการต่อต้านไม่ให้ใช้พื้นที่ดังกล่าวในการกำจัดขยะเป็นระยะๆ และในปัจจุบันชุมชนเกือบทุกแห่งจะมีแนวคิดคล้ายกัน คือ ไม่ยอมให้มีศูนย์กำจัดขยะอยู่ในแหล่งพื้นที่ของตนเอง อันจะให้เห็นจากการต่อต้านโครงการต่างๆ ของรัฐบาล ไม่ว่าจะเป็นโครงการเตาเผาขยะของกรมโยธาธิการ โครงการโรงไฟฟ้าเพื่อสิ่งแวดล้อมของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ตลอดจนโครงการจัดหาที่กำจัดขยะของเทศบาลนครเชียงใหม่มาโดยตลอด สาเหตุของการต่อต้านส่วนหนึ่งจะมาจากความไม่เชื่อมั่นของราษฎรต่อการจัดการขยะของเทศบาลนครเชียงใหม่ และความรู้สึกของประชาชนที่ตนเองจะต้องเป็นผู้รับปัญหาด้านมลพิษในการกำจัดขยะของผู้อื่น โดยที่

ตนเองไม่ได้เป็นผู้ก่อ นอกจากนี้เจ้าของที่ดิน และผู้ประกอบการในบริเวณใกล้เคียงกับสถานที่
กำจัดขยะ มีความเข้าใจว่าการดำเนินการดังกล่าวจะทำให้ราคาที่ดินของตนเองลดลง และ/หรือ
กิจการของตนเองจะได้รับผลกระทบ ส่งผลให้การหาพื้นที่กำจัดขยะเป็นไปได้โดยยากดังสามารถ
ลำดับเหตุการณ์ได้ดังต่อไปนี้

ในอดีตที่ผ่านมา เทศบาลนครเชียงใหม่ได้ดำเนินการกำจัดขยะโดยการเทกองในพื้นที่
ของเทศบาลฯ ที่ตำบลแม่เหิยะ เนื้อที่ประมาณ 96 ไร่

ปี 2533 ได้ประสบปัญหาชาวบ้านแม่เหิยะต่อต้านไม่ให้เข้าใช้พื้นที่และทำการปิดกั้น
ถนน โดยอ้างว่าบ่อขยะทำให้พื้นที่บริเวณนั้นเกิดมลพิษ เทศบาลนครเชียงใหม่จึงได้งดใช้พื้นที่
ดังกล่าว

เทศบาลนครเชียงใหม่ได้ประสบปัญหาการหาสถานที่ทิ้งขยะมาตลอด และได้แก้ปัญหา
เฉพาะหน้า โดยการใช้พื้นที่สุสานที่อยู่ในความดูแลของเทศบาลนครเชียงใหม่ ตลอดจนได้รับความ
ร่วมมือจากหน่วยงานราชการและภาคเอกชน ในการอนุเคราะห์ให้ยืมพื้นที่ในช่วงระยะเวลา
สั้นๆ แต่ก็ได้รับการร้องเรียนและการประท้วงจากประชาชน จนต้องทำการโยกย้ายไปตามพื้นที่
ต่างๆ หลายแห่ง อีกทั้งชาวบ้านใกล้เคียงกับสุสานร้องเรียนเรื่องกลิ่นเหม็นและแมลงวันจากขยะ
ที่นำมากองทิ้งไว้ และจำนวนขยะมากจนสุสานหลายแห่งไม่มีพื้นที่รองรับในการเทขยะ

ตั้งแต่วันที่ 6 ตุลาคม 2541 นายสุทัศน์ สุทัศน์รักษ์ ประธานชมรมกำนันผู้ใหญ่บ้าน
จังหวัดเชียงใหม่ เจ้าของกลุ่มบ้านตาลกรู๊ป จำกัด ได้เริ่มดำเนินการขนขยะไปทิ้งยังบ่อขยะที่เตรียมไว้
ที่อำเภอฮอด ซึ่งทางเทศบาลโดยนายกเทศมนตรีได้ทำสัญญาว่าจ้าง บริษัทบ้านตาลกรู๊ป ตำบล
บ้านตาล อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ ให้เข้ามาดำเนินการจัดเก็บขยะเมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2541
บ่อขยะดังกล่าวตั้งอยู่ที่ หมู่ 3 ตำบลบ้านตาล ระยะทาง 115 กิโลเมตร ภูเขาขรุขระพื้นที่บ่อกว้าง
30 เมตร ยาว 80 เมตร มีบ่อพักน้ำเสียถูกสุขลักษณะ บริเวณบ่อขยะแห่งนี้อยู่ไกลจากหมู่บ้าน
หลังสุดท้าย 4 กิโลเมตร จะไม่มีการซึมของน้ำใต้ดินและได้ขุดลงไปแล้วลึก 40 เมตร ไม่พบ
น้ำเสียซึ่งการดำเนินการทุกขั้นตอนอยู่ในความดูแลของนักวิชาการ อย่างไรก็ตาม ประชาชนที่
อาศัยอยู่ในอำเภอฮอดแต่ได้มีการต่อต้านไม่ให้ใช้พื้นที่ดังกล่าวในการกำจัดขยะ เนื่องจากได้รับ
ผลกระทบจากการกำจัดขยะมูลฝอยโดยตรง (สำนักการช่าง เทศบาลนครเชียงใหม่, 2547)

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ สามารถแสดงผลวิเคราะห์ได้ดังนี้

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่

การจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้ว	\bar{X}	S.D.	การจัดการ ของประชาชน
ในส่วนของประชาชน			
1. ซื้บรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มเท่าที่จำเป็น	3.59	0.92	มาก
2. การแยกบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่ม	3.35	1.10	ปานกลาง
3. ทิ้งในถังรองรับประเภทขยะที่นำกลับมาใช้ใหม่	3.29	1.22	ปานกลาง
4. นำไปประดิษฐ์เป็นของเล่นและประดับตกแต่ง	2.45	1.44	น้อย
5. บริโภคเครื่องดื่มที่สามารถส่งคืนบรรจุภัณฑ์ได้	3.23	1.17	ปานกลาง
6. นำไปจำหน่ายให้กับร้านรับซื้อ	2.86	1.28	ปานกลาง
รวม	3.13	1.19	ปานกลาง
ประชาชน ประเมิน การจัดการ			
ในส่วนของหน่วยงานเทศบาลนครเชียงใหม่			
1. การลดปริมาณ	3.55	1.03	มาก
2. การจัดเก็บและขนส่ง	3.56	1.01	มาก
3. การรวบรวม	3.42	1.06	ปานกลาง
4. การกำจัดอย่างถูกวิธี	3.28	1.19	มาก
รวม	3.45	1.07	มาก

จากตารางที่ 9 แสดงถึงผลการศึกษาการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ พบว่า ประชาชนมีการดำเนินการในระดับ ปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.45 ถึง 3.59 และมีค่าเฉลี่ยรวมเป็น 3.13 ซึ่งการนำบรรจุภัณฑ์ไปประดิษฐ์เป็นของเล่นและประดับตกแต่งมีการดำเนินการน้อยเพียงประเด็นเดียว อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาลำดับการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ในส่วนของประชาชนเรียงตามลำดับจาก

มากไปน้อยได้ดังนี้ คือ การซื้อบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มเท่าที่จำเป็น การแยกบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่ม การทิ้งในถังรองรับประเภทขยะที่นำกลับมาใช้ใหม่ บริโภคเครื่องดื่มที่สามารถส่งคืนบรรจุภัณฑ์ได้นำไปจำหน่ายให้กับร้านรับซื้อ และการนำไปประดิษฐ์เป็นของเล่นและประดับตกแต่ง

ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ได้มีการประเมินการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วของหน่วยงานเทศบาลนครเชียงใหม่โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.28 ถึง 3.56 และมีค่าเฉลี่ยรวมเป็น 3.45 ซึ่งดำเนินการในขั้นตอนการรวบรวมและการกำจัดอย่างถูกวิธีอยู่ในระดับปานกลางเพียงขั้นตอนเดียว เมื่อพิจารณาลำดับการประเมินการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ในส่วนหน่วยงานเทศบาลนครเชียงใหม่ของเรียงตามลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ คือ การจัดเก็บและขนส่ง การลดปริมาณการรวบรวม และการกำจัดอย่างถูกวิธี

ตอนที่ 3 ผลของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่

การจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน สามารถแสดงผลการวิเคราะห์ ตามตารางที่ 10 ถึง 12 ดังนี้

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน

ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในชุมชน	n	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1 - 5 ปี	151	3.46	0.89	มาก
6 - 10 ปี	54	3.06	0.80	ปานกลาง
11-15 ปี	32	2.42	0.68	น้อย
16-20 ปี	24	2.37	0.89	น้อย
20 ปี ขึ้นไป	119	3.09	0.85	ปานกลาง
รวม	380	3.13	0.92	ปานกลาง

จากตารางที่ 10 แสดงถึงการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องคั่วที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนคร เชียงใหม่ จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน พบว่า ประชาชนที่อาศัยในชุมชนเป็นระยะเวลา 1-5 ปี มีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องคั่วที่ใช้แล้วมาก มีค่าเฉลี่ย 3.46 รองลงมา คือ ผู้อาศัยเป็นระยะเวลา 20 ปีขึ้นไป และ 6.10 ปี มีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องคั่วที่ใช้แล้วปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.09 และ 3.06 ส่วนผู้อาศัย 11-15 ปี และ 16-20 ปี มีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องคั่วที่ใช้แล้วน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.42 และ 2.37 จากตารางดังกล่าว ผู้ศึกษานำไปเปรียบเทียบความแตกต่างในการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องคั่วที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ระหว่างประชาชนที่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนแตกต่างกันได้ตามตารางที่ 11 และ 12

การจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องคั่วที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ระหว่างประชาชนที่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนแตกต่างกันระหว่างกลุ่มและภายในกลุ่ม สามารถแสดงผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องคั่วที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ระหว่างประชาชนที่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนแตกต่างกันระหว่างกลุ่มและภายในกลุ่ม

	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	47.53	4	11.88	16.42**
ภายในกลุ่ม	271.30	375	0.72	
รวม	318.839	379		

** P < .001

จากตารางที่ 11 แสดงถึงการเปรียบเทียบการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องคั่วที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ของประชาชนที่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนแตกต่างกันระหว่างกลุ่มและภายในกลุ่ม เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องคั่วที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงให้เห็นว่าประชาชนที่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนแตกต่างกัน มีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องคั่วที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพบความแตกต่างดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงนำไปเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างประชาชนที่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนแตกต่างกันมีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องคั่วที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่เป็นรายคู่ ได้ดังตารางที่ 12

การจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่เป็นรายคู่ระหว่างประชาชนที่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนแตกต่างกัน สามารถแสดงผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่เป็นรายคู่ระหว่างประชาชนที่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนแตกต่างกัน

ระยะเวลาที่อาศัย ในชุมชน	26-30 ปี = 3.06	36-45 ปี = 2.42	46-55 ปี = 2.37	ปีขึ้นไป = 3.09
ไม่เกิน 25 ปี = 3.46	0.40	1.05*	1.10*	-0.37
26-30 ปี = 3.06		0.65*	0.69*	-0.03
36-45 ปี = 2.42			0.05	-0.68*
46-55 ปี = 2.37				-0.73*

* $p < .05$

ผลการเปรียบเทียบการจัดการบรรจุภัณฑ์จำแนกตามระยะเวลาที่อยู่อาศัยในชุมชน พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ พบว่า ผู้อาศัยในชุมชน 1-5 ปี มีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วอยู่ในระดับมาก ซึ่งแตกต่างจากผู้อาศัยในชุมชน 11-15 ปี และ 16-20 ปี ที่มีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วอยู่ในระดับน้อย กลุ่มผู้อาศัยในชุมชน 6-10 ปี มีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วอยู่ในระดับปานกลาง มีความแตกต่างจากผู้อาศัยในชุมชน 11-15 ปี และ 16-20 ปี ที่มีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วอยู่ในระดับน้อย กลุ่มผู้อาศัยในชุมชน 11-15 ปี มีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วอยู่ในระดับน้อยมีความแตกต่างจากผู้อาศัยในชุมชน 20 ปีขึ้นไป ที่มีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วอยู่ในระดับปานกลาง และกลุ่มผู้อาศัยในชุมชน 16-20 ปี มีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วอยู่ในระดับน้อย ซึ่งมีความแตกต่างจากผู้อาศัยในชุมชน 20 ปีขึ้นไปที่มีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่าระยะเวลาที่อยู่อาศัยในชุมชนมีผลต่อการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ซึ่งประชาชนที่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนน้อยมีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วอยู่ในระดับมากกว่าประชาชนที่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนยาวนาน

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ จำแนกตามการเข้าร่วมกิจกรรมทางสิ่งแวดล้อม สามารถแสดงผลการวิเคราะห์ได้ตามตารางที่ 13 ถึง 15 ดังนี้

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ จำแนกตามการเข้าร่วมกิจกรรมทางสิ่งแวดล้อม

การเข้าร่วมกิจกรรมทางสิ่งแวดล้อม	n	\bar{x}	S.D.	แปลผล
ไม่เคย	69	2.21	0.51	น้อย
นาน ๆ ครั้ง	115	3.26	0.92	ปานกลาง
บางครั้ง	119	3.35	0.87	ปานกลาง
บ่อยครั้ง	72	3.47	0.76	มาก
เป็นประจำ	5	2.83	0.00	ปานกลาง
รวม	380	3.13	0.92	ปานกลาง

จากตารางที่ 13 แสดงถึงการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ จำแนกตามความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมทางสิ่งแวดล้อม ผลการศึกษาพบว่าประชาชนที่มีเข้าร่วมกิจกรรมทางสิ่งแวดล้อมบ่อยครั้ง มีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.47 ประชาชนที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมทางสิ่งแวดล้อม บางครั้งนาน ๆ ครั้ง และเป็นประจำ มีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.35 3.26 และ 2.83 ส่วนประชาชนที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมทางสิ่งแวดล้อม มีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.21 จากตารางดังกล่าว ผู้ศึกษาได้นำไปเปรียบเทียบความแตกต่างในการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ระหว่างประชาชนที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมทางสิ่งแวดล้อม ต่างกันได้ตามตารางที่ 14 และ 15

การจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ระหว่างประชาชนที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน ระหว่างกลุ่มและภายในกลุ่ม สามารถแสดงผลการวิเคราะห์ได้ ดังนี้

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ระหว่างประชาชนที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันระหว่างกลุ่ม และภายในกลุ่ม

	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	74.43	4	18.60	28.55**
ภายในกลุ่ม	244.40	375	0.65	
รวม	318.83	379		

**p< .01

จากตารางที่ 14 แสดงถึงการเปรียบเทียบการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ของประชาชน ที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน ระหว่างกลุ่ม และภายในกลุ่ม เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้ว ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่า ประชาชนที่มีเข้าร่วมกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน มีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพบความแตกต่างดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงนำไปเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างประชาชน ที่มีเข้าร่วมกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน มีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่เป็นรายคู่ได้ดังตารางที่ 15

การจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่เป็นรายคู่ ระหว่างประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน สามารถแสดงผลการวิเคราะห์ได้ ดังนี้

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ เป็นรายคู่ระหว่างประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

	นาน ๆ ครั้ง = 3.26	บางครั้ง = 3.35	บ่อยครั้ง = 3.47	เป็นประจำ = 2.83
ไม่เคย = 2.21	-1.05*	-1.13*	-1.26*	-0.62
นาน ๆ ครั้ง = 3.26		-0.08	-0.21	0.43
บางครั้ง = 3.35			-0.13	0.51
บ่อยครั้ง = 3.47				0.64

*p< .05

จากตารางที่ 15 แสดงถึงผลการเปรียบเทียบการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้ว จำแนกตามการเข้าร่วมกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมทางด้านสิ่งแวดล้อม มีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วอยู่ในระดับน้อย ซึ่งมีความแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมนานๆ ครั้ง และบางครั้งที่มีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วอยู่ในระดับปานกลางและกลุ่มตัวอย่างที่มีเข้าร่วมกิจกรรมทางด้านสิ่งแวดล้อมบ่อยครั้ง มีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วอยู่ในระดับมาก ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า การเข้าร่วมกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมมีผลต่อการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ เนื่องจากประชาชนที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมทางด้านสิ่งแวดล้อม มีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วอยู่ในระดับน้อย ประชาชนที่มีเข้าร่วมกิจกรรมทางด้านสิ่งแวดล้อมบ่อยครั้งมีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วอยู่ในระดับมาก ขณะที่ประชาชนที่มีเข้าร่วมกิจกรรมทางด้านสิ่งแวดล้อมเป็นประจำมีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วอยู่ในระดับปานกลาง

การจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ จำแนกตามการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับขยะมูลฝอย สามารถแสดงผลการวิเคราะห์ได้ ดังนี้

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ จำแนกตามการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับขยะมูลฝอย

การได้รับข้อมูลข่าวสาร	n	\bar{x}	S.D.	แปลผล
ไม่เคย	92	2.87	0.94	ปานกลาง
นาน ๆ ครั้ง	133	3.07	1.02	ปานกลาง
บางครั้ง	103	3.35	0.79	ปานกลาง
บ่อยครั้ง	52	3.34	0.67	ปานกลาง
รวม	380	3.13	0.92	ปานกลาง

จากตารางที่ 16 แสดงถึง การจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ จำแนกตามการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับขยะมูลฝอย พบว่า ประชาชนที่การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับขยะมูลฝอยบางครั้ง บ่อยครั้ง นานๆ ครั้งและไม่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับขยะมูลฝอยมีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.35 3.34

3.07 และ 2.87 ตามลำดับ จากตารางดังกล่าวผู้ศึกษานำไปเปรียบเทียบความแตกต่างในการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ระหว่างประชาชนที่มีการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับขยะมูลฝอยต่างกันได้ตามตารางที่ 17 และ 18

การจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ระหว่างประชาชนที่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับขยะมูลฝอยแตกต่างกัน ระหว่างกลุ่มและภายในกลุ่มสามารถแสดงผลการวิเคราะห์ได้ ดังนี้

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ระหว่างประชาชนที่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับขยะมูลฝอยแตกต่างกันระหว่างกลุ่มและภายในกลุ่ม

	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	13.76	3	4.58	5.65**
ภายในกลุ่ม	305.07	376	0.81	
รวม	318.83	379		

**p < .01

จากตารางที่ 14 แสดงถึงการเปรียบเทียบการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ของประชาชนที่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับขยะมูลฝอยแตกต่างกัน ระหว่างกลุ่มและภายในกลุ่ม เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ จำแนกตาม การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับขยะมูลฝอยพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่าประชาชนที่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับขยะมูลฝอยแตกต่างกัน มีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพบความแตกต่างดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงนำไปเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างประชาชนที่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับขยะมูลฝอยแตกต่างกันมีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่เป็นรายคู่ ได้ตามตารางที่ 18

การจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่เป็นรายคู่ระหว่างประชาชนที่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับขยะมูลฝอยแตกต่างกัน สามารถแสดงผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่เป็นรายคู่ระหว่างประชาชนที่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับขยะมูลฝอยแตกต่างกัน

		นาน ๆ ครั้ง = 3.07	บางครั้ง = 3.35	บ่อยครั้ง = 3.34
ไม่เคย	= 2.87	-0.19	-0.48*	-0.46*
นาน ๆ ครั้ง	= 3.07		-0.28	-0.27
บางครั้ง	= 3.34			0.01

*p< .05

จากตารางที่ 18 แสดงถึงผลการเปรียบเทียบการจัดการบรรจุภัณฑ์จำแนกตามการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับขยะมูลฝอยแตกต่างกัน พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับขยะมูลฝอยมีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับขยะมูลฝอย บางครั้ง และ บ่อยครั้ง ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่าการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับขยะมูลฝอยมีผลต่อการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ เนื่องจากประชาชนที่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับขยะมูลฝอยน้อยมีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วอยู่ในระดับน้อยกว่าประชาชนที่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับขยะมูลฝอยบ่อยครั้ง ซึ่งมีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วอยู่ในระดับที่มากกว่า

การจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ จำแนกตามระดับความคิดเห็นต่อบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่ม สามารถแสดงผลการวิเคราะห์ได้ ดังนี้

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและผลการเปรียบเทียบความแตกต่างการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ จำแนกตามระดับความคิดเห็นต่อบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่ม

ความเห็นด้วยต่อ บรรจุภัณฑ์เครื่องดื่ม	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
น้อยที่สุด	5	4.50	0.82	มากที่สุด
น้อย	5	3.00	0.84	ปานกลาง
ปานกลาง	203	3.19	0.88	ปานกลาง
มาก	139	2.92	0.92	ปานกลาง
มากที่สุด	28	3.57	0.95	มาก
รวม	380	3.13	0.92	ปานกลาง

จากตาราง 19 แสดงถึง การจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ จำแนกตามระดับความคิดเห็นด้วยต่อบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่ม พบว่า ประชาชนที่มีความเห็นด้วยต่อบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มในระดับน้อยที่สุด มีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.50 ประชาชนที่มีความเห็นด้วยต่อบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มในระดับมากที่สุด มีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วมาก มีค่าเฉลี่ย 3.57 ประชาชนที่มีความเห็นด้วยต่อบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มในระดับปานกลาง น้อยและมากมีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.19 3.00 และ 2.92 ตามลำดับ จากตารางดังกล่าวผู้ศึกษานำไปเปรียบเทียบความแตกต่างในการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ระหว่างประชาชนที่มีความเห็นด้วยต่อบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มต่างกัน ได้ดังตารางที่ 20 และ 21

All rights reserved

การจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่กับความคิดเห็นที่มีต่อบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มแตกต่างกันระหว่างกลุ่มและภายในกลุ่ม สามารถแสดงผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

ตารางที่ 20 เปรียบเทียบการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่กับความคิดเห็นที่มีต่อบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มแตกต่างกันระหว่างกลุ่มและภายในกลุ่ม

	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	21.48	4	5.37	6.77**
ภายในกลุ่ม	297.35	375	0.79	
รวม	318.83	379		

**p< .01

จากตารางที่ 20 แสดงถึงการเปรียบเทียบการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ของประชาชนที่มีความคิดเห็นที่มีต่อบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มแตกต่างกันระหว่างกลุ่มและภายในกลุ่ม เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ จำแนกตามความคิดเห็นที่มีต่อบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่าประชาชนที่มีความคิดเห็นที่มีต่อบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มแตกต่างกัน มีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพบความแตกต่างดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงนำไปเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างประชาชนที่มีความคิดเห็นที่มีต่อบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มแตกต่างกัน มีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่เป็นรายคู่ ดังตารางที่ 21

การจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่เป็นรายคู่ ระหว่างประชาชนที่มีความคิดเห็นต่อบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มแตกต่างกัน สามารถแสดงผลการวิเคราะห์ที่ได้ดังนี้

ตารางที่ 21 เปรียบเทียบการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่เป็นรายคู่ระหว่างประชาชนที่มีความคิดเห็นต่อบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มแตกต่างกัน

	น้อย = 3.00	ปานกลาง = 3.19	มาก = 2.92	มากที่สุด = 3.57
น้อยที่สุด = 4.50	1.50	1.31*	1.57*	0.93
น้อย = 3.00		0.18	0.07	0.56
ปานกลาง = 3.19			0.267	0.37
มาก = 2.92				0.64*

* $p < .05$

จากตารางที่ 21 แสดงถึงผลการเปรียบเทียบการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้ว จำแนกตามความคิดเห็นที่มีต่อบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่ม พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ พบว่า ประชาชนที่มีความเห็นด้วยต่อบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มในระดับน้อยที่สุด มีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งแตกต่างจากประชาชนที่มีความเห็นด้วยต่อบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มในระดับปานกลางและมาก ที่มีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วอยู่ในระดับปานกลาง ประชาชนที่มีความเห็นด้วยต่อบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มในระดับมาก มีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วอยู่ในระดับปานกลาง มีความแตกต่างจากประชาชนที่มีความเห็นด้วยต่อบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มในระดับมากที่สุด ซึ่งมีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วอยู่ในระดับมาก ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า ความคิดเห็นต่อบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มมีผลต่อการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ เนื่องจากประชาชนที่มีความเห็นด้วยต่อบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มในระดับน้อยที่สุด มีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วอยู่ในระดับมากที่สุด ประชาชนที่มีความเห็นด้วยต่อบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มในระดับมาก ปานกลาง และน้อย มีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่ประชาชนที่มีความเห็นด้วยต่อบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มในระดับมากที่สุด มีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วอยู่ในระดับมาก

การจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ จำแนกผลกระทบที่ประชาชนได้รับจากบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้ว สามารถแสดงผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

ตารางที่ 22 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ จำแนกผลกระทบที่ประชาชนได้รับจากบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้ว

ระดับผลกระทบ	n	\bar{x}	S.D.	แปลผล
น้อยที่สุด	35	2.31	0.55	น้อย
น้อย	70	2.64	0.92	ปานกลาง
ปานกลาง	78	2.69	0.52	ปานกลาง
มาก	113	3.36	0.74	ปานกลาง
มากที่สุด	84	4.00	0.72	มาก
รวม	380	3.13	0.92	ปานกลาง

จากตาราง 22 แสดงถึงการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ จำแนกตามผลกระทบที่ประชาชนได้รับจากบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้ว พบว่าประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในระดับมากที่สุด มีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.00 ประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในระดับมาก ปานกลาง และน้อย มีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.36 2.69 และ 2.64 ตามลำดับ ประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในระดับน้อยที่สุด มีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วน้อยมีค่าเฉลี่ย 2.31 จากตารางดังกล่าวผู้ศึกษานำไปเปรียบเทียบความแตกต่างในการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ระหว่างประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วต่างกันได้ตามตารางที่ 23 และ 24

All rights reserved

การจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มใช้แล้วแตกต่างกัน ระหว่างกลุ่มและภายในกลุ่ม สามารถแสดงผลการวิเคราะห์ได้ ดังนี้

ตารางที่ 23 เปรียบเทียบการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มใช้แล้วแตกต่างกันระหว่างกลุ่มและภายในกลุ่ม

	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	124.80	4	31.20	60.29**
ภายในกลุ่ม	194.03	375	0.51	
รวม	318.83	379		

** $p < .001$

จากตารางที่ 23 แสดงถึงการเปรียบเทียบการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มใช้แล้วแตกต่างกันระหว่างกลุ่มและภายในกลุ่ม เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ จำแนกตามการได้รับผลกระทบจากบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มใช้แล้ว พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงให้เห็นว่าประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มใช้แล้วแตกต่างกัน มีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพบความแตกต่างดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงได้นำไปเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มใช้แล้วแตกต่างกัน มีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่เป็นรายคู่ ดังตารางที่ 24

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

การจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่เป็นรายคู่ ระหว่างประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วแตกต่างกัน สามารถแสดงผลการวิเคราะห์ได้ ดังนี้

ตารางที่ 24 เปรียบเทียบการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่เป็นรายคู่ระหว่างประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วแตกต่างกัน

ผลกระทบ		น้อย = 2.64	ปานกลาง = 2.69	มาก = 3.36	มากที่สุด = 4.00
น้อยที่สุด	= 2.31	-0.33	-0.38	-1.05*	-1.69*
น้อย	= 2.64		-0.05	-0.71*	-1.36*
ปานกลาง	= 2.69			-0.67*	-1.31*
มาก	= 3.36				-0.64

*p < .05

จากตารางที่ 24 แสดงถึงผลการเปรียบเทียบการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้ว จำแนกตามได้รับผลกระทบจากบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้ว พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ พบว่า ประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในระดับน้อยที่สุด มีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วแตกต่างจากประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในระดับมาก และมากที่สุด ประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในระดับน้อย มีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วแตกต่างจากประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในระดับมากและมากที่สุด และประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในระดับปานกลาง มีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วแตกต่างจากประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในระดับมากและมากที่สุด ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า การได้รับผลกระทบจากบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วมีผลต่อการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ เนื่องจากประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในระดับมากที่สุด มีการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วอยู่ในระดับมากกว่าประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วในระดับน้อยกว่า

ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเทศบาลนครเชียงใหม่เป็นผู้ที่ทราบถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้ว และเป็นผู้ที่ทราบทางออกของการแก้ไขปัญหาที่แท้จริง การมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่และหน่วยงานที่ปฏิบัติเกี่ยวข้องกับขยะมูลฝอยจะเป็นส่วนสำคัญในกระบวนการพัฒนาและแก้ไขปัญหาอย่างถูกต้อง เพื่อประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนเกิดความรู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนหรือเจ้าของชุมชน อันจะนำไปสู่การเกิดจิตสำนึกในการรักษาสิ่งแวดล้อมภายในชุมชน การมองเห็นปัญหาและแนวทางในการแก้ไขปัญหาจะนำไปสู่การจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงได้สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ เพื่อทราบถึงข้อเสนอแนะและแนวทางในการจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้ว ในส่วนการดำเนินการของประชาชนและหน่วยงานเทศบาลนครเชียงใหม่อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถสรุปและเรียบเรียงเป็นประเด็น ดังนี้

1. หน่วยงานที่ปฏิบัติเกี่ยวกับขยะมูลฝอยควรออกกฎระเบียบเกี่ยวกับการคัดแยกขยะมูลฝอยในครัวเรือนอย่างเคร่งครัด เพื่อเป็นการกระตุ้นพฤติกรรมของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ให้มีการคัดแยกขยะมูลฝอยภายในครัวเรือนอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งแบ่งการคัดแยก 3 ประเภท ได้แก่ ประเภทขยะมูลฝอยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ เช่น บรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มประเภทแก้ว พลาสติก กระดาษ และอลูมิเนียม ประเภทขยะมูลฝอยทั่วไป เป็นขยะมูลฝอยที่ไม่สามารถนำกลับไปใช้ประโยชน์ได้ และพร้อมที่จะเข้าสู่กระบวนการกำจัด หรือทำลายต่อไป เช่น เศษอาหารหรือผลไม้ และประเภทมูลฝอยอันตรายซึ่งต้องมีความระมัดระวังในการกำจัดหรือทำลายเป็นพิเศษ เช่น ซากแบตเตอรี่ กระป๋องสเปรย์ เป็นต้น

2. หน่วยงานที่ปฏิบัติเกี่ยวกับขยะมูลฝอยควรมีการจัดตั้งถังรองรับมูลฝอยที่แยกออกเป็นประเภทของขยะมูลฝอยให้มีปริมาณเพิ่มขึ้นตามแหล่งของชุมชนอย่างทั่วถึง และมีถุงดำหรือถุงพลาสติกสำหรับรองรับขยะมูลฝอยในแต่ละถัง รวมทั้งแจ้งให้ประชาชนทั่วไปได้ทราบถึงถังรองรับมูลฝอยแต่ละประเภทอย่างชัดเจน เพื่อความเข้าใจในการทิ้งขยะมูลฝอยลงในถังรองรับอย่างถูกต้อง

3. การปรับเปลี่ยนค่านิยมทางด้านพฤติกรรมกรบรีโกลและลดการใช้บรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มจะเป็นแนวทางที่ช่วยให้เกิดการลดปริมาณขยะมูลฝอย และบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้ว

4. การสร้างจิตสำนึกที่ถูกต้องในการรักษาความสะอาดในชุมชน กระบวนการเรียนรู้เกี่ยวกับขยะมูลฝอย และผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อม จะเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่เกิดความตระหนักถึงความสำคัญในการรักษาสิ่งแวดล้อมและเข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบชุมชนของตนเอง

5. การเพิ่มพูนทักษะและให้ความรู้เกี่ยวกับการประดิษฐ์บรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วอย่างจริงจัง เช่น การประดิษฐ์โคมไฟจากขวดพลาสติก การประดิษฐ์แจกันดอกไม้จากขวดแก้ว เป็นต้น ความรู้เกี่ยวกับการประดิษฐ์บรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วจะเป็นส่วนสนับสนุนให้ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ใช้เวลาว่างในการนำบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วมาประดิษฐ์เป็นของประดับตกแต่ง เป็นแนวทางในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่าและประหยัดทรัพยากร

6. การตั้งกำแพงภาษีกับเครื่องดื่มที่ใช้บรรจุภัณฑ์ที่ไม่มีการหมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่ให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้น จะช่วยให้ประชาชนลดการใช้บรรจุภัณฑ์เครื่องดื่ม เนื่องจากต้นทุนการผลิตทำให้สินค้ามีราคาสูงขึ้น การที่ลดภาษีให้กับเครื่องดื่มที่มีการใช้บรรจุภัณฑ์แบบสามารถคืนบรรจุภัณฑ์เพื่อนำมาหมุนเวียนบรรจุเครื่องดื่มได้ใหม่ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ประชาชนหันมาบริโภคเครื่องดื่มจากบรรจุภัณฑ์ประเภทที่สามารถคืนบรรจุภัณฑ์ได้

การจัดการบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้วจะประสบผลสำเร็จได้ต้องอาศัยการจัดการมนุษย์หรือประชาชนเป็นหลัก การสร้างจิตสำนึกความตระหนัก ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งในการรับผิดชอบชุมชน การเห็นคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ล้วนเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยและบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มที่ใช้แล้ว ซึ่งต้องใช้หลักบูรณาการและพิจารณาโดยองค์รวมในการจัดการมนุษย์และสิ่งแวดล้อมควบคู่กันไป